

Liite Yla 2.9.2025

Vuoden 2026 talousarvion yhteydessä käsiteltävät valtuustoaloitteet

Valtuustoaloite vesikelkkamäen rakentamisen selvittämiseksi Tampereelle – Joonas Kiviranta ym.

TRE:4053/10.00.01/2023

Valtuustoaloite Tammipuiston kehittämiseksi – Mahmoud Machaal ym.

TRE:3913/10.00.01/2024

Valtuustoaloite koirapuiston perustamiseksi Linnainmaan – Leinolan alueelle – Aila Dündar-Järvinen

TRE:4881/10.00.01/2024

Valtuustoaloite mikrometsien lisäämiseksi Tampereelle – Oras Tynkkynen ym.

TRE:706/11.00.01/2025

TRE:4053/10.00.01/2023, Valtuustoaloite vesikelkkamäen rakentamisen selvittämiseksi Tampereelle – Joonas Kiviranta ym.

Aloitteessa kuvattu vesikelkkämäki on aikoinaan sijainnut Pyynikillä. Julkiselle alueelle yleiseen käyttöön tarkoitetun puisen vesikelkkamäen rakentamiskustannukset ovat noin 150 000-200 000€ riippuen rakennusmateriaalista, perustamisolosuhteista ja mäen korkeudesta. Ylläpitokustannukset vuosittain ovat puolestaan noin 10 000–15 000 €. Tämän lisäksi kustannuksia syntyy valvontatyöstä. Rakenne on herkkä ilkeille ja toiminnan tulee olla tarkoin valvottua. Mäen sijoittuminen vaatii tilaa uimarannan yhteydestä, missä sen sijainti tulisi olla rajattuna erillään uintialueesta. Vesikelkkämäki soveltuu yksityisen toimijan toteuttamaksi ja operoimaksi palveluksi eikä sitä näin ollen esitetä talousarvioon. Kaupungin uimarannat ja niiden lähiympäristö tarjoavat useimmiten mahdollisuuksia muun muassa urheiluun, pelaamiseen, leikkeihin ja virkistykseen liittyen.

Valtuustoaloite vesikelkkamäen rakentamisen selvittämiseksi Tampereelle

Tampereen kasvaessa kaupungin on tarkoituksenmukaista jatkaa liikuntapalveluidensa kehittämistä tukeakseen kaupunkilaisten hyvinvointia. Kesäisin kaupungin uimarannat ovat suosittuja ajanviettopaikkoja, ja niihin onkin viime vuosina joko tehty tai esitetty lukuisia parannuksia. Esimerkiksi viime vuonna päätettiin rakentaa esteetön uimapaikka n. 80 900 eurolla, Pyynikin uimarannan huoltorakennukseen on investoitu tänä vuonna arviolta miljoona euroa, ja Härmälänrantaan on suunniteltu kokonaan uutta uimarantaa, joka toteutuessaan maksaisi suuruusluokaltaan 400 000 euroa. Nämä tukevat kaupunkilaisten liikkumista, sekä Tampereen järvien täysimääräistä hyödyntämistä.

Yksi hauska idea kehittämään Tampereen rantojen tarjontaa olisi vesikelkkamäki. Vesikelkkamäessä lasketaan puisella kelkalla liukumäkeä pitkin veteen, jossa kelkka liukuu jonkin matkaa pintaa pitkin mäestä saaman vauhtinsa voimalla. Pyynikin Jalkasaassa oli tällainen mäki ainakin 1950-luvulla (Kuva: Vapriikki).

Nykyään Suomen ainoa kelkkamäki löytyy Lappeenrannan Myllysaaresta. Puurakenteinen kelkkamäki seisoo kymmenen metriä korkeana kalliolla (Kuva: Yle Lappeenranta).

Lappeenrannassa mäki vaatii vuosittaisen tarkastuksen, sekä perusylläpitoa. Laajempi korjaus pari vuotta sitten maksoi noin 15 000 €. Mäen operointi vaatii yhden uinninvalvojan, ja työvuorojen puitteissa mäen pitäminen auki vaatii kaksi työntekijää. Ilkivaltaa mäki ei ole juuri kohdannut, eikä vakavia tapaturmia ole sattunut. Hyvällä kelillä vesikelkkamäellä riittää käyttäjiä.

Uuden mäen Tampereelle rakentamisen kustannuksen suuruusluokan voisi realistisesti odottaa asettuvan jonnekin 150 000 € suuruusluokkaan, mutta tämä riippuisi niin valituista rakennusmateriaaleista, vaadituista perustuksista, mahdollisista rannan profiilin muutoksista, kuin tornin koostakin. Tämä olisi siis enemmän kuin esteettömän uimamahdollisuuden investointi, mutta vähemmän kuin uuden uimarannan, tai Pyynikin uimarannan huoltorakennusten. Kustannusta voisi lähestyä myös pohtimalla eri budjettirajoja, ja selvittämällä minkä kokoisia vesikelkkamäkiä näillä eri kustannuksilla olisi mahdollista rakentaa.

Kaupungin taloustilanne ei tule lähivuosina millään mittarilla olemaan helppo. Kaikkea investointia ei ole silti tarkoituksenmukaista lopettaa, joten vesikelkkamäen todellisten kustannusten ja sijoituspaikkojen selvittäminen tarjoaisi yhden vaihtoehdon tuleville pitkäjänteisille liikuntapalveluiden kehityssuunnitelmille, sekä mahdollisesti kustannustehokkaan keinon korottaa kaupungin rantojen palvelutasoa.

Siksi esitämme, että Tampereen kaupunki selvittää mahdollista vesikelkkamäen sijoituspaikkaa, sekä sen rakentamisen kustannuksia.

Tampereella 21.08.2023

Joonas Kiviranta (ps)

Lassi Kaleva (ps)

Anni Molari (ps)

Petri Rajala (kok)

Marika Puolimatka (ps)

TRE:3913/10.00.01/2024, Valtuustoaloite Tammipuiston kehittämiseksi – Mahmoud Machaal ym.

Valtuustoaloitteessa on esitetty toimenpiteitä 'Tammipuistoon', joka on viralliselta nimeltään Haiharankangas. Haiharankangas on noin kuuden hehtaarin kokoinen viheralue Kaukajärven kaupunginosassa. Suurin osa tästä kuuden hehtaarin kokoisesta viheralueesta on lähimetsää. Noin kaksi hehtaaria on maisemaniittyä. Kunnossapito on alueen kunnossapitoluokan mukaista.

Kaukajärvellä viheralueet ovat lähellä asukkaita, luonto on monipuolista ja asukkaat arvostavat viheralueiden hyvää saavutettavuutta ja luonnon läheisyyttä (kaupunginosavisio). Lisäksi Kaukajärvi tarjoaa rantoineen monipuoliset virkistysmahdollisuudet ja luontoelämykset. Vesistö on hyvin saavutettavissa ja rannoilla kulkee kävelyn ja pyöräilyn reittejä sekä virkistysreittejä.

Tampereen LUMO-ohjelman (KH 20.06.2022 ja päivitys vuonna 2025) tarkoituksena on kehittää Tampereen kaupungin ekologisesti kestäviä toimintatapoja sekä turvata luonnon monimuotoisuutta suojelualueiden lisäksi myös kaupunkilaisten lähiympäristössä. Lähimetsillä ja maisemaniityillä vaihtumisyvyöhykkeineen on suuri arvo ja merkitys luonnon monimuotoisuuden ja ohjelman tavoitteiden osalta.

Kaukajärvellä ja Annalassa toteutetaan kaupunginosaohjelma vuosina 2023-25. Kehittämisen suuntaviivoiksi on luotu kaupunginosavisio "Elämää kuin pikkukaupungissa". Kaupunginosavision pohjaksi tehtiin yhteistyössä laajaa taustatyötä, ja vision toteuttamiseksi koottiin konkreettiset toimenpiteet seuraaville vuosille. Vision tekemiseen osallistui vuoden 2023 aikana yhteensä noin 2000 asukasta ja 100 toimijaa. Yhteisen vision teemoina ovat luonto, yhteisö ja elävyys.

Visiossa viheralueille sovittuja tavoitteita ovat Kaukajärven koirapuiston uusiminen sekä penkkien kunnostaminen ja lisääminen. Kaupunginosaohjelma ei saa ulkopuolista rahoitusta investointeihin. Toimenpiteet rahoitetaan palvelualueiden budjetista. Kaukajärven koirapuisto perusparannettiin viime vuonna.

Valtuustoaloitteessa esitetään muun muassa penkkien uusimista, uusien reittien rakentamista, luonnonkasvein istuttamista, lammen rakentamista sekä minigolf rataa. Toiveet vaatisivat Haiharankankaalle kohtuullisen suurta määrää investointirahaa ja lisäksi kunnossapidon kustannuksia. Rahoituksen lisäämistä kohteelle ei ole kaupunkiympäristön palvelualueella osoitettavissa.

Kaupunkiympäristön palvelualueen rahoituksella vuoden 2024 aikana peruskorjattiin Haiharankankaan penkit ja samalla lisättiin alueelle muutamia penkkejä. Katutaiteeseen tehdyt taulut ovat vielä kohtuullisen hyvässä kunnossa ja ne saavat olla alueella toistaiseksi. Taulut on toteutettu yhteistyössä alueen nuorten ja kaupungin liikunta- ja nuorisopalveluiden kanssa. 'Tammipuisto' muistolaatta puhdistetaan ja se otetaan normaalin kunnossapidon piiriin.

Muita valtuustoaloitteessa esitettyjä toimenpiteitä ei toteuteta ja rahoitusta ei esitetä vuoden 2026 talousarvioon.

Valtuustoaloite Tammipuiston kehittämiseksi

Tammipuisto on sijaintinsa puolesta toisarvoiselle merkitykselle jäänyt puistoalue, joka on luonteenomaisuudeltaan potentiaalisesti kehitettävä kohde ja oikein hyödynnettynä yleistä asukasviihtyvyyttä kohottava.

Alue jakautuu karkeasti tasaiseen länsipuoleen, jonka lounaisosassa on pieni puustosaareke sekä pinnanmuodoiltaan vaihtelevaan itäosaan, mitä hallitsee pohjoispuoleinen maakukkula ja sen eteläjuurella oleva, rehevöitynyt kosteikko.

Tarkasteltuna puistoaluetta kokonaisuutena voidaan todeta sen tarjoamien mahdollisuuksien tulleen hyödyntämättömiksi. Keväästä saakka jatkunut asukkaiden mielipiteiden kysely asian tiimoilta on osoittanut samaa kantaa: Kolmen virallisen kulkureitin varrelle on jokaiselle sijoitettu yksi muutaman istujan kattava penkki, kaksi näistä kunnoltaan huonolaatuisia ja lahoamispisteessä. Miljöö itsessään on hoidettu vähimmäisedellytyksillä, valtaosa länsipuolesta on karua, hoitamatonta kasvustoa.

Esitän, että osana Kaukajärvellä ja Annalassa toteutettavaa kaupunginosaohjelmaa puistoaluetta kehitettäisiin esimerkiksi seuraavin tavoin:

- Virallisten kulkureittien penkit uusitaan
- Asukkaiden itsensä tekemät, "luonnolliset" kulkureitit kunnostetaan sorapäälysteisiksi ja saatetaan huollon piiriin
- Puiston länsipuolen kukkula hyödynnetään; villikasvusto raivataan, kukkulan laelle tehdään kolme esteetöntä kulkureittiä (lounais-, pohjoinen- ja länsirinne). Kukkulan päälle tehdään leveä, pyöreähkö tasanne, minne sijoitetaan loivaan kaareen penkkejä. Kukkulan vapaille rinteiden osille istutetaan luonnon kukkia tai istutuksia
- Länsipuolen kosteikko ruopataan/kunnostetaan (sorsa)lammeksi, johon sijoitetaan vesielementti (suihkulähde), minkä yhteyteen asennetaan veden hapetin. Lammen ympäristön kunnostetaan kukkaskedoksi mehiläisille ja estetiikalle. Lammen läheisyyteen sijoitetaan penkki
- Puiston lounaisosiin, puustosaarekkeen ympäristöön, istutetaan tarkoituksenmukainen niittyketokukkien viljelys niin sanotuksi "mehiläiskodoksi" sekä miljööparannukseksi.
- Keskisiin itä- ja luoteisosiin täysi mahdollistetaan toteutettavaksi (supistettu) minigolf rata
- Alueella olevat katutaideaulut kunnostetaan, ja mahdollisuuksien mukaan niitä lisätään sekä sijoitellaan ympäri puistoa
- Tammipuiston muistolaatta puhdistetaan sekä asennetaan selkeämpään maamerkkiin.

Mahmoud Machaal,
Kaupunginvaltuutettu (sd.)
Tampereella 19.8.2024

Anne Niemi

Ulla Kampman

Antti Hilti

SAANA KUJIPALLO

Johanna Loukkanen

Inna Rokosa

Sofia Julin

Jukka Gustafsson

Kirsi Kannonen

Jussi Lahti

Aleksander Ahtala

Pia V.

Nikko Aaltanen

Mina Minkinen
Minna Minkinen

Milla-Milla Mäkipää

MILLA MÄKELÄ

Jussi Siira

Iiris Suonen
IIRIS SUOMELA

Petri Siuro

Jukka Skuhell

Olga Haggroho

Vilma Järvisalo

Sini Mäkeläinen

Matti Järvinen

Aarne Rautavaara

CASSI KALEVA

Arto Grönroos

Anni Molari
Anni Molari

Kerttu Vallin

Joakim Vigehus

ANTTI MOISANDER

**TRE:4881/10.00.01/2024, Valtuustoaloite koirapuiston perustamiseksi Linnainmaan –
Leinolan alueelle – Aila Dünder-Järvinen**

Yhdyskuntalautakunta on kokouksessaan 12.6.2012 §206 hyväksynyt Viherpalveluohjelman Koirapalvelut 2012-2025 ohjeellisenä noudatettavaksi. Ohjelmassa esitetyt toimenpiteet, kuten investoinnit, hyväksytään erikseen vuosisuunnitelmien yhteydessä.

Viherpalveluohjelmassa on esitetty uusien koirapuistojen rakentamisia ja niiden sijoituspaikkoja on tutkittu koko kantakaupungin alueella. Viime vuosina investoinnit ovat pääosin menneet olevien koirapuistojen peruskorjaukseen. Kaukajärven koirapuisto peruskorjattiin vuoden 2024 aikana. Uusia on toteutettu muutamia ja vuonna 2022 rakennettiin uusi koirapuisto Soukkapuistoon, Ranta-Tampellan alueelle.

Viherpalveluohjelmassa on esitetty uuden koirapuiston sijainniksi sekä Atalaa että Linnainmaata. Verkostollisesti koko kaupunkia tarkasteltaessa Atala-Linnainmaa -sijainnille koirapuisto on tarkoituksenmukaista toteuttaa ja uutta koirapuistoa tullaan esittämään aikaisintaan vuoden 2027 talousarvioon.

Valtuustoaloite: Koirapuisto Linnainmaan – Leinolan alueelle

Yhdyskuntalautakunta on kokouksessaan 12.6.2012 § 206 hyväksynyt Viherpalveluohjelman Koirapalvelut 2012 - 2025 ohjeellisena noudatettavaksi. Ohjelmassa esitetyt toimenpiteet, kuten investoinnit, hyväksytään erikseen vuosisuunnitelmien yhteydessä.

Viherpalveluohjelmassa on esitetty uusien koirapuistojen rakentamisia, ja niiden sijoituspaikkoja on tutkittu koko kantakaupungin alueella. Viime vuosina investoinnit ovat pääosin menneet olemassa olevien koirapuistojen peruskorjaukseen. Uusia on toteutettu muutamia ja vuonna 2022 rakennettiin uusi koirapuisto Soukkapuistoon, Ranta-Tampellan alueelle. Kaukajärven koirapuisto Isolammenpuistossa kunnostettiin tänä vuonna. Linnainmaa – Leinola - alueella ei ole koirapuistoja.

Ensimmäinen koirapuisto rakennettiin vuonna 1995. Vuonna 2011 Tampereen kaupungissa oli 12 koirapuistoa. Tällä hetkellä Tampereella on 15 koirapuistoa. Kennelliiton arvion mukaan Suomessa joka viidennessä asutokunnassa on koira. Koirien määrään suhteutettuna 15 koirapuistoa Tampereen kokoisessa kaupungissa ei ole riittävä. Linnainmaalla asui vuonna 2022 6600 asukasta, joten myös koiranomistajia on paljon. Leinolan alueella asuu yli 2000 asukasta. Linnainmaan ja Leinolan koiranomistajat ovat odottaneet pitkään alueelle omaa koirapuistoa.

Koirapuistoihin liittyvät yleiset tavoitteet kirjattiin kaupungin Viheralueohjelmaan vuosille 2005–2014. Ohjelmassa esitettiin koirapuistojen määrän lisäämistä ja laadun parantamista. Laadua parannetaan lisäämällä valaistusta ja aitaamalla erilliset alueet isoja ja pieniä koiria varten.

Tavoitteena uusien koirapuistojen paikkoja suunniteltaessa on ollut koirapuistopalveluiden tasainen ja tarpeen mukainen sijoittuminen kaupungin alueelle. Koirapuistoihin tulee olla hyvät kevyen liikenteen yhteydet sekä helposti järjestettävissä oleva huoltoyhteys. Koirapuiston läheisyydessä pitää olla mahdollisuus paikoituksen järjestämiseen. Etäisyyden asutuksesta on oltava mielellään yli 100 metriä, tiiviimmin asutuilla alueilla yli 50 metriä. Myös liikennemelu vaikuttaa koirapuiston sijoittamiseen. Maaston tulee olla sellainen, että aidan rakentaminen puiston ympärille on helppoa.

Kaupungin koirapalveluiden yleissuunnitelman mukaan koko kaupungin tasolla koirapuistojen määrään vaikuttavat:

- Koirapuistojen kattavuus
- Koirapuistojen määrä / koirien määrä
- Koirapuistojen sijoittuminen tasaisesti ympäri kaupunkia
- Asumismuodot eri alueilla
- Saavutettavuus kävellen ja autolla
- Asukkaiden toivomukset

Koiraharrastajia tulisi rohkaista ja antaa heille mahdollisuus osallistua koirapalveluiden kehittämiseen ja ylläpitoon, sillä se lisää sitoutumista. Alueiden siisteydestä ja rakenteiden kunnosta huolehditaan tavallista paremmin ja niitä pidetään silmällä mm. ilkeivallan tekijöiltä. Käytettävien alueiden siisteys vaikuttaa myös muiden kaupunkilaisten asenteisiin. Koiranomistajien, kaupunginosa- ja asukasyhdistysten ja koiraharrastusyhdistysten osallistumista koirapuistojen kunnossapitoon voitaisiin tulevaisuudessa lisätä. Harrastusyhdistysten osallistumisesta koirapuistojen ylläpitoon on hyviä kokemuksia mm. Lahdessa, jossa järjestely on toiminut hyvin jo useiden vuosien ajan. Myös Helsingissä ylläpitotyöt on käytännössä jaettu kaupungin ja koirapuistojen käyttäjien kesken.

Esitän, että Tampereen kaupunki rakentaa mahdollisimman pian koirapuiston Linnainmaan – Leinolan alueelle. Suunnittelutyöhön on hyvä ottaa mukaan koiranomistajien, asukkaiden ja koiraharrastusyhdistysten edustus.

Tampereella 21.10.2024

Aila Dünder-Järvinen

Kaupunginvaltuutettu (Kok.)

**TRE:706/11.00.01/2025, Valtuustoaloite mikrometsien lisäämiseksi Tampereelle –
Oras Tynkkynen ym.**

Hervantajärven asuinalueelle Hakkisenpuistikkoon toteutetaan vuoden 2025 aikana mikrometsä. Urbanin, kompaktin ja tiheäksi kasvavan mikrometsän suunnittelu ja toteutus perustuu japanilaisen kasvitieteilijä Akira Miyawakin kehittämään metodiin. Mikrometsät tarjoavat monia ekosysteemipalveluja ja parantavat kaupunkien viihtyisyyttä. Projektin tukee osaltaan kaupunkistrategian tavoitteita luonnon monimuotoisuuden ja ilmastonmuutokseen sopeutumisen eteen.

Mikrometsään istutetaan erikokoisia puita ja pensaita paakku- ja astiataimina sekä metsätaimia. Kasvilajeina tulevat olemaan metsäkuusi, metsämänty, koivu-, pihlaja- ja leppälajit, metsälehmus, kataja, taikinamarja, pähkinäpensas, koiranheisi ja kultaherukka. Puiston reuna-alueille kylvetään kuivan paikan niittyseos ja suojaheinää. Taimet istutetaan tiheästi, jolloin ne kilpailevat valosta ja kasvavat nopeammin. Mikrometsä sitoo hiiltä, ylläpitää luonnon monimuotoisuutta, toimii hyönteisten ja lintujen elinympäristönä sekä vaikuttaa mikroilmastoon ja hulevesien hallintaan. Lisäksi se tuo viihtyisyyttä asuinalueella liikkujille.

Tämä on ensimmäinen mikrometsä Tampereella ja samalla uuden istutustavan kokeilu käytännössä. Kohdetta tullaan seuraamaan ja arvioimaan muun muassa Tampereen yliopiston järjestämän koetutkimuksen avulla. Hakkisenpuistikosta saatavien kokemusten perusteella mikrometsiköitä voidaan mahdollisesti esittää soveltuviin suunnittelukohteisiin jatkossakin.

Uutta erillistä mikrometsähanketta ei esitetä vuoden 2026 talousarvioon.

Valtuustoaloite mikrometsien lisäämisestä Tampereella

Mikrometsiksi (tai tasku- tai minimetsiksi, englanniksi micro forest tai tiny forest) kutsutaan pieniä ja tiiviitä kaupunkiin istutettuja alueita, joissa kasvaaseudulle luontaista metsien lajistoa. Niitä erottaa tavallisista metsistä ennen kaikkea pieni koko, kasvutapa ja sijainti kaupunkimaisessa ympäristössä.

Alkujaan mikrometsät pohjautuvat japanilaisen kasviekologin Akira Miyawakin 1970-luvulla kehittämään malliin. Miyawaki hyödynsi niitä tiheästi asutuissa suurkaupungeissa, joissa viheralueita oli vähän eikä tavallisten metsien istuttaminen ollut mahdollista. Sitten mikrometsiä on sovellettu monenlaisissa oloissa ja monilla tavoilla, ja ne sopivat periaatteessa lähes mihin tahansa ihmisen voimakkaasti muokkaamalle alueelle.

Mikrometsät ovat pieniä, pienimmillään jopa vain joidenkin neliömetrien kokoisia. Ne ovat yleensä kasvillisuudeltaan tiheitä ja usein myös kerrosteisia, minkä ansiosta pienellekin alalle mahtuu paljon lajeja ja kasvustoa. Mikrometsissä hyödynnetään paikallisia kasvi- ja eläinlajeja. Niissä pyritään kestävyys- ja helppohoitoisuuteen; ensimmäisten vuosien jälkeen metsien annetaan kasvaa ja kehittyä luonnostaan.

Mikrometsät soveltuvat verraten tiiviisiin, kaupunkimaisiin ympäristöihin. Olemassa olevien viher- ja puistoalueiden lisäksi niitä voi sijoittaa mm. julkisten rakennusten pihoihin, teiden varsiin, joutomaille, katutilaan ja yksityisille pihoihin.

Osassa mikrometsähankkeista myös yhteisöllisyydellä on osansa. Paikallisyhteisöä – erityisesti lapsia ja kouluja – on osallistettu metsän istuttamiseen ja hoitamiseen.

Mikrometsät eivät korvaa laajoja, yhtenäisiä tai luonnontilaisia metsiä. Ne tarjoavat kuitenkin monia samoja ekosysteemipalveluja kuin tavallisetkin metsät, mutta kaupunkirakenteen sisällä.

Mikrometsien hyötyjä ovat mm. suoja helteiltä, hulevesien hallinta, ilmanlaadun parantaminen ja hiilensidonta. Ne voivat myös ylläpitää ja jopa parantaa luonnon monimuotoisuutta kaupungin sisällä. Paikallisille asukkaille ne tarjoavat virkistystä, viihtyisyyttä ja viehättävyyttä.

Haasteeksi mikrometsien perustamisessa on tunnistettu korkeahkot istutuskustannukset neliometriä kohti. Paikallisiin oloihin soveltuvan metsän perustaminen edellyttää osaamista, ja pitkäaikaista seurantatietoa on vielä niukasti saatavilla. Paikallisyhteisön osallistaminen vaatii myös vaivannäköä.

Alankomaissa on pari sataa yhteisöllisesti istutettua metsää, ja yli 3 000 ihmistä on istuttanut kuuden neliön kokoisen mikrometsän omaan pihaansa. Belgiassa Urban Forest -yrittäjä on toteuttanut yli sata mikrometsää, jotka kattavat yhteensä 56 hehtaaria ja yli 160 000 puuta. Pariisi pyrkii istuttamaan Miyawakin menetelmällä 170 000 puuta.

Oopperatalon metsä Helsingin Töölönlahdella on Suomen ensimmäisiä mikrometsiä. Noin aarin alueelle on istutettu 50 puuta, 60 pensasta, varpuja, sammalia ja maisemaniittyä. Keravalla on

istutettu kaksi hiilimetsäseksi kutsuttua aarin kokoista mikrometsää, joissa tutkitaan eri kokoisten taimien vaikutusta. Taideprojekti Silence Projectin miljoonan puun talkoot istuttaa taideteoksina toimivia mikrometsiä mm. Porvoossa, Helsingissä ja Savonlinnassa. Pirkanmaalla Mäntässä istutettiin Kirkonpellon minimetsä, jonka arvioidaan sitovan 48 tonnia hiiltä vuodessa.

Mikrometsät sopivat moniin Tampereen kaupungin tavoitteisiin. Kaupunkistrategian mukaan Tampere mm. edistää hiilinegatiivisia ratkaisuja, parantaa määrätietoisesti luonnon monimuotoisuuden tilaa ja hyödyntää rohkeasti uusia tapoja vehreyden lisäämiseksi kaupunkiympäristössä. Hiilineutraali Tampere -tiekartan mukaan kaupungissa lisätään soveltuvien alueiden hiilen sidontaa esimerkiksi puuistutuksilla.

Monimuotoisuusohjelman mukaan mm. lisätään kotimaisten luonnonkasvien käyttöä viheralueilla ja monipuolistetaan kaupunkikasvillisuuden lajivalikoimaa. Kaupunkipuulinjauksen mukaan kaupunkilaiset osallistetaan monimuotoisen kaupunkipuuston toteuttamiseen ja tavoitellaan kaupunkipuuston monimuotoisuutta. Kaupunkien luontofoorumeissa Tampere sitoutui kehittämään ja ylläpitämään siniviheralueita luonnon monimuotoisuuden tukemiseksi ja kaupunkilaisten hyvinvoinnin edistämiseksi.

Kaupunki voi edistää mikrometsiä monin tavoin. Mahdollisiin keinoihin kuuluvat mm. kaupunkisuunnittelu ja kaavoitus, mikrometsien sisällyttäminen toimintaa ohjaaviin ohjelmiin ja linjauksiin (kuten vuonna 2025 valmistuva viheralueohjelma), ulkopuolisen hankerahoituksen hankkiminen, avustusten myöntäminen järjestöille ja kansalaisille, koulutukset ja oppaat, yhteistyö järjestöjen ja oppilaitosten kanssa, tiedotus sekä talkoiden järjestäminen. Kaupunki voi myös osallistua miljoonan puun talkoot -kampanjaan ja kokeilla mikrometsiä osana Hiedanrannan puulajikokeiluja.

Päätösesitys

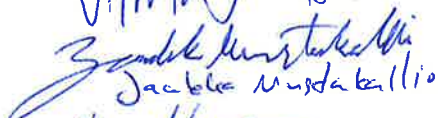
Me allekirjoittaneet kaupunginvaltuutetut esitämme, että Tampere pyrkii edistämään mikrometsiä ja selvittää tähän sopivimpia keinoja.

OSSI TYKKÄNEN

Jaakko Stenhell

Vilma Järvisalo

Jacobus Mustakallio

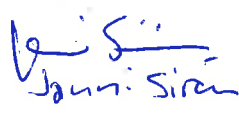

Olga Haaga-aho

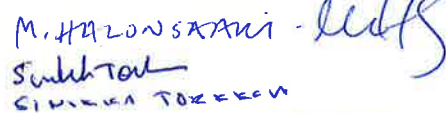

MERVE CAĞLAYAN

Mirja Salmijärvi
Petri Siuro

Johanna Suorinen

Hanna Järvelä

Jani Sirén

M. HÄNNÖNEN
Suhkonen
SIVONEN TOREKON

MIKKO HÄNNINEN

Minna Minkkinen

MIKKO AALTONEN

KARI KANANEN

SAMI KUUSIPALO

JUKKA GUSTAFSSON

ANNI MOLARI

ANNI MOLARI